

ME — A MORRIS WIDOW?

1985 var Earlsdon Morris Men i Stockholm och visade upp sin "processional Morris" bl. a i Kungsan. Flera av oss var där och beskådade dem och tog förstås kontakt efter föreställningen. Efter ett tag befann vi oss ätandes och drickandes något tillsammans med dem på Sju Sekel. Trevliga, något äldre män! Plötsligt vänder sig en av dem till mig och säger: "Well, how do you like being a morris widow?" "I'm not a morris widow", säger jag stolt, "I'm a morris dancer!" Earlsdon höjer litet på ögonbrynen, tar en klunk folköl och säger lugnt: "You can't be. There's no such thing as a female morris dancer."

Det här har jag nu lärt mig leva med i de fem år som jag dansat — och det är svårt ibland. Har man ett förflutet som ilsken feminist, aktiv i kvinnogrupper, som dessutom i jobbet ständigt blir påmind om att killar och tjejer verkligen lever i olika världar — då känns det som ett märkligt svek att på fritiden ägna sig åt att dansa en exklusiv mansdans. I början var också min reaktion: usch så reaktionärt och segregerat — synd att det är så ROLIGT!

Men i takt med åren inser jag ju att konflikten inte går att lösa. Det är svårt att ändra historia och tradition, speciellt när det inte är det egna landets! Vill jag dansa traditionell morris är det bara att konstatera: det ÄR en mansdans! Sedan finns det ju kvinnliga morrislag förstås. De som håller sig något så närtill traditionen dansar de betydligt yngre "garland dances" t ex. Men har man sett bra manslag så upplever man dessa danser som sävliga och temperamentslösa. Så finns det lag typ England's Glory som gör nyskrivna danser, och det är mycket roligare att se.

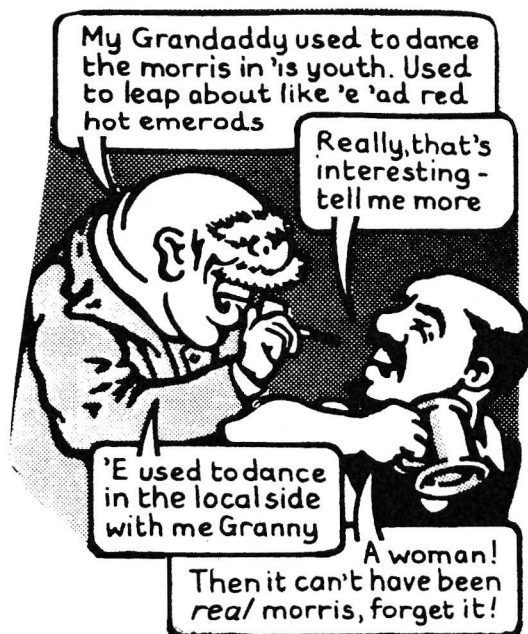
Det skall bli extra spännande nu i sommar då vi skall möta MIXADE engelska lag och se hur de för håller sig till konflikt och tradition.

Sedan jag börjat förlika mig med traditionen blir jag inte längre så provocerad när jag i England möter kommentarer typ Earlsdons utan kan skratta åt det hela: jag vet ju ändå vad jag är och inte är det en morris-änka!

Fast visst är det litet tråkigt ibland: när morris lag vi beskådat har bett Janne dansa med, men aldrig mig. När vi mötte Adderbury Village Morris Men som skrattade ut mig först och vitsade sedan: "NO, we don't approve of women dancing morris — but we do like WOMEN! HE HE!" (fast sedan var de jätte trevliga) När Bristol Morris Men's fool i all för trolighet viskade till mig: "Isn't it rather boring for you, going around with the men, watching morris?"

Det finns däremot en annan sak jag undrar över. Hur har själva traditionen egentligen formats? Hur kommer det sig att kvinnorna lämnats utanför några så fundamentalt "kvinnliga" områden som återfödelse, fortplantning, liv? Vi har från olika kulturer — och även från England — lärt oss om modergudinnor och fruktbarsriter där MÄNNEN ofta är de utestängda. Är det möjligt att hela morristraditionen är ett missförstånd? Det kanske är en lek i Shakespeares anda: kvinnor utklädda till män? Överdrivna män, med pinnarna som groteska attribut? Detta kanske är en adekvat forskninguppgift för någon? (Mig? Fram med anslagen!!)

ANN

Borefolk från
Folk Roots Nr 13

KOMMENTARER TILL ETT 25-ÅRS JUBILEUM

av Rickard

Genom Fred Giltroy-Taylor i Bristol Morris Men blev vi, Lennart Å & jag, bjudna till Derby MM 25-årsjubileum, som firades med en "Weekend of dance" 19 - 21 juli, 1985.

Vi anlände till Derby på fredagkvällen. Tillsammans med ungefär 150 andra galna morrisister rullade vi ut våra liggunderlag, pumpade upp luftmadrasser och fyllde våra tankards. Detta skedde i gymnastiksalen i Ecclesbourne School i Duffield, alldeles utanför Derby.

Morrismöten har sin speciella ritual och efter vårt deltagande i Cambridge Ring Meeting 1984 (se Lennart Å "the Dream") och Derby börjar vi få grepp om mönstret.

På fredagkvällen:

- 1 man träffas och säger halloo eller något liknande = incheckning
- 2 man frågar: Var är baren?
- 3 man går dit och fyller sin tankard, tömmer den och fyller den på nytt
- 4 man lämnar baren, småpratar, tar fram instrument och dansar.

Fas 1 och 2 görs bara en gång, fas 3 och 4 upprepas tämligen ofta.

På lördag morgon, fram till c:a 10.30:

- Gemensam frukost
- Information om turerna, vilka lag som åker till sammans, varthän, tider mm.

Lördag c:a 10.30 - 16.00:

- Besök av 5-6 pubar i omgivningen där det dansas och drickes öl.
- Någon form av massuppträdande, där alla lag träffas och dansar.

Lördag c:a 16.00 - 18.00:

- Vila, tvagning och byte av kläder om man inte är engelsman.

Lördag kväll:

- Festmiddag med massor av mer eller mindre trevliga tal, någon sjunger en shanty, man skålar enligt given ordning, se meny! Maten är ätbar, massor med öl och den är alltid drickbar!
- Morrissrande, eventuellt offentligt.

Söndag fm:

- Tyst och stillsam frukost, ofta en något dämpad stämning
- Någon form av workshop
- Folk ser över sina skador, trasiga knogar och sträckta vadmuskler är inte alltför ovanliga i sådana här sammanhang, för att inte tala om huvudvärk och dylika baksmälleliknande symptom.

Söndag middag

- Massdans på en offentlig plats inne i staden

Söndag em:

- Lätt lunch, uppbrott.
Byte av adresser mm.
Avfärd

VISITING CLUBS

To help you recognise the dancers, here is a brief description of the kit of all the sides who will be represented over the Weekend.

EKEN
(Stockholm)

White shirt and trousers,
green and gold baldric with
Oak leaf emblem, black
bowler hat

FREDAGKVÄLL I DERBY

Baren hittades snabbt, där serverades något som kallades Tiger. Så sant så. Det känns underbart när folk dyker på en och säger: "Hej, vi träffades i fjol i Cambridge, hur mår du?" fast på engelska. Peter, som vi dansade med i Cambridge MM dansade nu för sitt hemlag, Stafford MM. Lionel Bacon var i år klädd i Winchester MMs dräkt, i fjol var det Cambridge MM. Lionel Bacon är måhända den person, som näst Cecil Sharp har betytt mest för oss moderna morrisdansare, Sharp räddade antagligen morrisdansen med sitt arbete i seklets början, Bacons svarta bok är BIBELN! Vidare träffade vi Mike Garland, som är Morris Rings Bagman, och en av Mats första kontakter när det gällde morris till Sverige.

Det här med att koppla av och lyssna i lugn och ro på musiken kan man i princip ta och glömma. Inte ens när The Reverend Kenneth Loveless spelade på Kimbers concertina var folk tysta. Ända chansen att få tyst på 150 morrisdansare och morrismusiker är att ta med Lennart Å och be om några låtar på nyckelharpa! Då vart det tyst! Det vill säga: Populasen lyssnade under andäktigt tystnad på Andakten, Båtsman Däck,... samt ett litet morrispotpuri. Tala om succe!!!

Just Lennarts nyckelharpa fick Lionel Bacon att bokstavligen springa efter sin kamera i Cambridge.

Jag gick och la mig ganska tidigt, redan vid 2 tiden. Strax efter smög en dansare in. Han var fullt utrustad med bjällror och släta ting. Inte en bjällra hördes. Tyvärr kan man inte säga detsamma om hans f? = &% vislande!

LÖRDAG MORGON I DERBY

Stilla frukost. Därefter förberedelser för Saturdays tour. Vi hamnade i tur E tillsammans med värdlaget Derby och ett sent anmält lag, som heter Mickelbarrow. Vi blev i detta sammanhang laget "Odds & Socks", utöver EKEN var det Fred från Bristol, några dansare från Dolphin MM samt en dansare och en musiker från Winchester.

LÖRDAG C:A 10.30 - 16.00

I väg med bussen till pubar enligt bilaga "Tour E".

Vår repertoar var Bampton, Adderbury, Headington samt Jockey to the Fair. Dessutom dansade Fred några solodanser, vilket han inte borde ha gjort. Varje solodans lockade fram regnet. Nåja, pubarna i Derbyshire har öl och i pubarna regnar det inte! Vi, Lennart och jag, dansade alltid som tredje corner i Jockey, vår variant av det andra korusset var annorlunda fast bättre! Den, som har hört Mickelbarrows singing rounds i Adderbury, inser att det inte handlar om kvalificerad körsång när man sjunger i Morris, dock har Bristol MM en egen variant av Valentine från Ascot, som visar att det går att blanda sång och dans!

I bussen var det alltid någon musiker som stod för underhållningen. En riktig höjare var Mickelbarrows musiker, som framförde "The village PIMP" till eget accompaniement på melodeon.

LÖRDAG C:A 16.00 - 18.00

Lennart och jag är inte engelsmän!

LÖRDAG KVÄLL

Så var det dukat till festmåltid! och så vart det. Det är inte alltid sådan mat tillhandahålles i skolbespisningen. Ett lika oförglömligt som underbart minne var presentationen av lagen. Denna gjordes av Tony Lloyd, som höll ett kort anförande om varje deltagande lag. Aktuellt lag fick stå upp under själva presentationen. Det jubel, som mötte EKEN var enormt. Jag har aldrig upplevt något liknande, varken förr eller senare. Det var stora klumpar i halsen och snudd på tårar i ögonen. Det blir alltmer uppenbart för mig att vi, EKEN, inte behöver vara blyga. Morrisen i England uppskattar morrisister utanför samväldet mer än vi kan ana! Nåväl. Vi hann äta, dricka, skåla, lyssna på tal och allehanda underhållning av musikalisk art som Old Rev spelande på Kimbers concertina, Lennart o harpan mm. Det bästa med talen är att middagen tar lång tid, man hinner dricka mycket öl.

Mitt emot Lennart och mig satt Long Man MM från Eastbourne. Apropos det här med kontakter och dylikt.

Efter maten bidde det morrisdans tills det man var trött och lade sig!

SÖNDAG FM

Vissa söndagsfrukostar intages under större tystnad och rohet än andra.

Det anordnades en workshop i Sherbourne morris. Grundsteget i t.ex. Bampton är ett, två, tre hopp. I Sherbourne är det ett, hopp, två, tre. Det låter inte så svårt, men är mycket svårt. Åtminstone denna söndagsförmiddag.

Det här med skador! Det väckte en viss berättigad munterhet när jag benämnde killarna från Wheatlys sätt att ta sig fram som "Weakly processional"! Den värst drabbade var en ung kille, som spelade fotboll i ett lag utanför Oxford. Spela fotboll utan uppvärmning är otänkbart men att dansa morris... Killen var förresten riktigt allmänbildad och visste en hel del om Sverige, t.ex. att Bosse Larsson i MFF var en av våra bästa fotbollsspelare. En annan kille i Weatley hade druckit lager på min hemma pub, William Shakespear i Höllviken!

SÖNDAG MIDDAG

Söndagens massuppvisning i Derbycentrum gick av stapeln utan vår medverkan, vi var mer än nöjda med vad vi hade fått. Dessutom bör det i sådana sammanhang vara samtränade lag som dansar. När man axlar rollen som åskådare får man en annan syn på de danser som utföres och man inser att även i England finns det duktiga morrisdansare.

SÖNDAG EM

Det är med ett visst vemod, som man går runt och säger "Bye, bye", "We'll meet again", "Sticks&bells forever" mm ... Vissa ser man aldrig mer, vissa ser man redan samma kväll på någon folkclub.

Vi fick övernatta hos en av Derby-killarna, Richard Potter. På kvällen drog han iväg oss till en klubb där några andra Derby-dansare brukade spela till countrydans. Vi blev presenterade för publiken och till vår ära spelades "Swedish wals", något de hade fått från Eric Upton. Vi förväntades dansa. Det gick bättre när det blev riktiga countrydanser. Lennart Å på nyckelharpa är alltid ett säkert kort!

SLUT MED DERBY

Av Richard fick vi två mycket värdefulla tips:

1. Camras guide for better beers!
2. En pub, som serverade god öl!

Vi lämnade Derby på måndagförmiddag och följde Fossy Way ner till Stow on the Wold där vi gick in på puben Queens Head. De hade inga rum lediga för natten, så medan Lennart stack ut för att fixa något B&B tog jag min första Donnington BB! IIII vo aer den deili!! Nåväl, Lennart var framgångsrik och när han kom tillbaka med positivt besked fick han sin första och jag min andra. Han lär aldrig komma i kapp! Donnington är ett litet bryggeri, som ligger mellan Lower och Upper Swell, c:a 3 miles från Stow. Ölet serveras på 17 Donnington-pubar, alla mindre än en halv hästdag från bryggeriet. Öltunnor drogs ut med hjälp av hästar och hästarna skulle hem samma dag.

Alla veta väl att städer vars namn slutar på by är grundade av danskarna! By är det danska ordet för stad. Eftersom alla vet så behöver det inte nämnas!

DIVERSE EPISODER, MINNEN FRÅN ENGLAND 1985 MED LENNART Å OCH MOLLY.

av Rickard

VÄRLDSPREMIÄR

I Shipping Sodbury dansades för första gången morris till nyckelharpa! Lennart Å spelade Balancy straw och Bristol MM dansade. Tradition: Ascot under Wychwood. Mycket uppskattat.

DOCKOR

Jag fick dansa Bledingtons Young Collins tillsammans med Foresters! Enligt Lennart gjorde jag inte bort mig. Ken Brahamns hustru stickade morrisdockor till oss, dockor som pryder sina platser i våra hattar!

DÅRE-IDIOT

Foresters dåre frågade mig om EKEN har en dåre. Javisst, sa jag. Men det är inte jag. Jag frågade efter en dåre, inte en idiot. Dären har fortfarande en kvarts hjärna kvar! sade dären.

DISASTER

På väg till Anglesey, där vi skulle besöka Hanssons, passerade vi en liten hamnstad, Convy. Denna var fram till vårt besök en alldeles förtjusande liten stad. Det går inte med ord beskriva vad Lennart gjorde. Huga!!!!

UNIKT

I Bangor finns en pub där musik understundom fram föres under gemytliga former. Däremot kan land-lorden inte karakteriseras som gemytlig. Efter kl. 23.00.00 fick ingen öl drickas! Fy!

FESTIVAL

Herr Å och herr K gjorde ett uppskattat framträdande på Towersey! Vi fullkomligt manglade ner allt, Steve var imponerad över vårt goda handlag med välten på Towerseys rugbyplan.

English Tour
-86

from Stockholm, Sweden

MEDVERKANDE

Eva
Ray
Leif
Kerstin
Rickard
Lennart Å
Rolf och Anja
Vicky och Björn
Jan, Ann och Jonas
Lennart A och Titti
Mats, Annika, Erik och Staffan
Mona, Mats, Martin, Mirre och Magnus
Ron, Ulla-Britt, Charlotte och Cristoffer

DFDS TOR LINE

Jan Ivarson
Stralsundsgatan 48
122 37 ENSKEDE

Our ref: B Hedelius/kh

Date: 1986-05-02

Hej Jan!

Tack för Din förfrågan om eventuellt sponsorskap i samband med resan till England.

Tyvärr kan vi inte dra någon revenue av eventuella dansuppvisningar ombord i form av annonsering. Du kommer att resa med en fullbokad båt.

När Du kommer ombord så föreslår jag att Du kontakter fartygets chefsintendent. Det är han som bär ansvaret för all underhållning ombord och det är möjligt att Du kan ordna en trevlig aktivitet under resan. Här på "landbacken" kan vi inte lova Dig något i förväg.

Med vänlig hälsning
DFDS TOR LINE AB

Bertel Hedelius

Cc: Kenneth Molin
Evert Mann

Mail address
DFDS TOR LINE
Box 8895
S-402 72 GÖTEBORG/Sweden

Office address
Skandiahamnen
Göteborg

Telephone
Nat. 031-54 03 00
Postgiro 44 41 00-2
Bankgiro 561-7386

Telex
21724 TORPAXT S

ENGLAND 1986

På vår första Englandsturne' 1986 skrev vi dagbok. Vi lät en röd och svart anteckningsbok cirkulera mellan bilarna och var och en skrev efter eget huvud. Detta är ett försök till sammandrag av det viktigaste — och roligaste — ur dagboken.

27/6 (Vicki)

Blått. Blått. Blått ovanför. Blått under. Rummel, rummel, svagt murmel, skak, skak, vibrationer underfotsulorna. Vind i ansiktet, salt på läpparna. Choklad i munnen, sol i ögonen. Svalt, lagom varmt. TJOHO!! Vår turne' har börjat! Vi är ombord på Tor Britannia(....)

Vi samlades alla i the Mermaid Lounge. Janne delade ut lappar om de morristraditioner och dito lag som vi förhoppningsvis kommer att träffa på och Mats delade ut de nya vackra knapparna med "English Tour" på.

Vi trivdes, trots ljudvolymen, barnen dansade på dansgolvet och ölen flöt läskande ner i torra strupar. Vi trivdes litet mer. En från Tor Lines trivselpersonal startade en musikfrågetävling. Vi deltog så gott vi kunde. Rickard var nog en av de bästa, hoppas han vinner...men det gör han nog inte för han svarade "rumba" på det vi tyckte lät som tango...fast det ingår nog inte öl i priset, så det spelar ingen roll.

28/6 (Björn)

Det är fortfarande väldigt blått. Vi sitter på Lido däckat där det just varit morristräning. Vi har ätit frukost för 80 kr och är avundsjuka på Titti och Lennart som fick gratis frukost efter att ha vunnit musikfrågetävlingen. Även Rickard, Janne och Ann hade svarat rätt på musikfrågorna (det VAR rumba, inte tango) men hade gissat fel på summan av frågeledarens och gitarristens skonummer (båda hade förstås 42). Lennart, Lennart, Rickard, Janne och Ray deltog sedan i talangjakten såsom "Eken Morris (Dancers) Dragspelsorkester". Fredagskvällen avslutades med öl, karameller och drinkar på golvet utanför damtoaletten.

(av Lennart)

Det kändes väldigt tungt att träna Morris på soldäcket. Hur skall man orka en hel vecka? Det var betydligt lättare under uppvisningen i baren. Man kanske orkar en vecka i alla fall.

(av Rickard)

Ju närmare ölen desto enklare att dansa, måste vara en självklar slutsats av ovanstående. Kort om motivet till denna resa till England: att bekräfta eller förkasta påståendet att det även i England dansas en förhållandevis acceptabel morris!

29/6 (Annika)

Så ringlar alla våra bilar ut på kajen i Parkstone. Denna gång ville passkontrollen ha våra pass och vi fick till och med en stämpel. Sakta börjar vi vår färd på vänster sida av vägen. Mot LONDON går färden, och tre pubar på södra sidan av Themsen.(....)

Den första puben var jättemysig: The Anchor. Rätt snart dyker Adrian från ALBION MORRIS upp. De sista bilarna kommer till slut och vi börjar byta om. Det gör man bäst i eller vid bilen. En rolig syn när alla börjar rota i sina kassar och väskor. Kläder av och kläder på. Där står 13 nervösa (!?) morrisdansare och två musiker. Janne får konferera med Adrian och vi bestämmer vilka som skall dansa vad. Albion Morris Men är 6 st och tre musiker (concertina, trumma och gitarr). De kör i gång med "Beaux of London City".

Oj,oj,oj,oj!!! Vilken dans och vilken show och vilken energi och vilken fart....ögonen höll på att ramla ur de flesta. Sedan tog John Watcham till orda och showen fortsatte. Efter två danser var det så vår tur. Det gick jättefint och vi fick mycket applåder.

Nästa pub hette Founders' Arms, en ny pub, också vid Themsen. Den stora upplevelsen där var nog Albions version av "Upton-upon-Severn". I mörkret traskade vi sedan i väg till den tredje puben, the George Inn, en väldigt gammal pub med stor gård. Även här turades vi om att dansa.

Adrian och Yvonne skulle lotsa alla bilar genom city och mot Chingford. Att inte någon kom bort var en jättebedrift. Vi fick sova i två stora kyrksalar.

29/6 (Mats)

Själv sov jag inget vidare på natten. För många intryck måste bearbetas och hamna på rätt ställe i hjärnan för slutförvaring. Albions bagman Martin Long hade skaffat lite frukostmat, så under inverkan av ägg, the och menlöst engelskt vitt bröd började vi kvickna till. Morgonen var lite sval, vilket verkade lovande eftersom vi skulle göra en icke föraktlig bilresa till andra änden av London. Thorpe Leisure Park hette stället där vi skulle uppträda. (....)

Vad var då Thorpe Park? Jo, ett gigantiskt nöjesfält a'la Sommarland, vilket säkert hade varit kul för barnen om antalet besökare varit en halv miljon färre och temperaturen 15 grader lägre. Det hade nämligen blivit tryckande varmt. Jag sprang i desperation iväg för att försöka inhandla något som kunde återställa vätskebalansen hos 28 svettiga svenskar. Köer överallt utom till en läskautomat, som jag lyckades tömma på 4 burkar. Sedan var mynten slut.

Den första uppvisningen 1.30 gick hyfsat. Premiär för vårt svenska program, där Roffe, Lennart, Leif, Anja och Titti gjorde jättefint ifrån sig. Titti och Anja i sina varma svenska folkdräkter! Nästa uppvisning, ännu hetare i solen. Jag tänkte stilla för mig själv: nu tuppar nog en av oss av! Men det sade jag inte till någon, för jag ville inte bidra till någon panikkänsla.(....)

Vi kom hem igen efter ett par timmars körning i värmen. Väl hemma i Chingford stoppade vi huvudena under kallvattenkranen. Kallt och ljuvligt även om det kändes som om huvudet krympte några centimeter. På kvällen var vi inbjudna till Albion Morris stampub "Warren Wood", i kanten av den underbara Epping Forest. Danslusten var väl inte på topp efterdagens bastu-morris, men när det kröp fram att Adrian satt upp affischer på puben om Eken Morris så kunde vi ju inte backa ur. På puben började livsandarna återvända. ÖLET! Ölet som borde få varje svensk bryggmästare att börja studera DN:s plats annonser eller åtminstone skicka sig själv på ut bildning till ett av de hundratals små bryggerier som finns runt om i England. Ölet där man ersatt kolsyra med smak. Ölet som inte protesterar mot att bli nedtryckt genom strupen med en jätteklunk. Denna kväll hade faktiskt ölen en nyckelroll. Det liksom bar upp oss igen och gjorde att vi kunde genomföra en uppvisning som jag tror var mer intensiv och energirik än någon varit tidigare. Det som gick förloret i precision vann vi i publikkontakt och jävlar-anamma i stegningen. Det var precis så vanvettigt som bara morris kan vara! Ray skrek som besatt i "Lads-a-bunchum", Ron fick damerna i publiken att rodna när han presenterade danserna, Rickard lyckades trösta en liten gråtande unge, pubens landlord kom ut från köket med en handduk i vardera handen och ville vara med. Det var en sådan föreställning där ingenting var omöjligt. Publiken, som bestod av ett tjugotal "normala" pubkunder ropade på extranummer och lade sammanlagt 13 pund i burken. Dessutom gick någon halv-anonym figur i blå tröja in och betalade vår förtäring (mackor, korv och pommes frites) i stället för Albion Morris, som hade gjort upp om betalningen. Och som kronan på verket kom landlorden ut och lade betalningen (15 pund) i vår burk.

Efter avslutad uppvisning var det alltså lite käk, mera öl, tacktal och överlämnande av vår vimpel till Albion, som i kväll enbart var representerade av tre dansare. Väl hemma igen i söndagsskolan ekade Rays garv i korridorerna. Jag var för trött för att orka ta reda på vad han skrattade åt

(Anmärkning: På lördagskvällen hade vi fått ihop 80 pund i burkarna, vilket var nytt rekord för Albion Morris. Vi delade beloppet lika och tillsammans med söndagens inkomster — även 80 pund för Thorpe Park — så blev det lite tillskott i resekassan.)

30/6 (Ron)

Alla kände av söndagens intensiva happening då det kom in en gubbe 8.30 och ville att vår sovlokal utrymdes till 9.00!!

Resan till Eastbourne gick utan några större problem.(....) 17.30 kom vi till Silver Ford Hotel. Alla ville duscha men som vanligt fick man nöja sig med "bad på engelskt vis", där varmvattnet tog slut efter en stund och några fick bada kallt. 19.30 kom en person från Long Man Morris och då körde vi i konvoj till Lewes, där vi åt riktig fish 'n' chips och avslutade kvällen på folkklubben Brewer's Arms. Vi dansade och spelade svenskt inför en mycket tacksam publik. Klockan var över tolv då vi kröp ner i våra sköna hotellsängar.

1/7 (fortfarande Ron)

Vi vaknade till strålande sol igen. 11.30 mötte vi Long Man Morris och tågade till centrum, där vi uppträdde två gånger med avbrott för lunch. Vi åt en typisk engelsk "ploughman's lunch" på puben.

Jag tycker vi dansar bättre och bättre och insamlingen bara ökar. Folk blir så glada då "morrismännen" kommer och många springer faktiskt efter insamlingsburken för att lägga en slant. Efter lunch tågar vi iväg igen till the seafront, för att uppträda i mycket varm sol framför lika varma pensionärer.

Tillbaka till hotellet för att fräscha upp oss. På kvällen begav vi oss till Long Mans hemma pub, the Sussex Ox, som låg i närheten av den mystiska "long man", en figur utristad på kalkbergets sluttning. När dansen var slut drog vi in i puben och avslutade kvällen med ivrigt spel och sång. Under kvällen talade Janne om att dagens insamling gav över 40 pund. Inte dåligt va!!

2/7 (Mona)

Även i dag är det fint väder. Frukost 9.00. Den bestod av mjölk och flingor, the, bröd, korv, vita bönor, osv, osv. Precis proppmätta valde vi att rulla ner på stranden en stund tillsammans med Ulla Britt + barn. Mats och Ron ringde runt till olika Opel-verkstäder då vår bil gått sönder. Alla andra valde att ge sig i väg redan på förmiddagen. Efter det uppfriskande badet så gav vi oss i väg på en hoppande och skuttande färd bort mot Brighton.(....)

På kvällen anlände vi till kajen i Wareham utanför Bournemouth. Där dansade vi omgivna av pubar till sammans med Bourne Bumpers, ett damlag, som tillsammans med Bourne River Morris Men är våra värdar här. Kvällen fortsatte sedan vid puben Silent Woman och till sist hetsade vi vidare till the Cock and Bottle. På väg dit lyckades jag med konststycket att leda i väg en hel kolonn engelsmän rätt ut i skogen utan att någon reagerade. Cock and Bottle var en liten pub utan gård, så vi dansade på gatan bilarna fick vänta. Vi avslutade med musik och sång inne på puben och for vid 23.30 hem med våra respektive värdar.

3/7 (Mats H)

Natten hos våra värdfamiljer förlöpte olika intensivt beroende på var vi hamnade. Själva hade vi en schön natt hos Brian och Sylvia Bisp med lite snack först och mycket sova sen. Ray och Eva och Leif hade en betydligt intensivare upplevelse hos en man vid namn Dick. Där var det full fart till 04.00 och upp igen 8.00 och frukost med 7 starka öl (Dick). Sen var dom ute med segelbåt hela gänget och höll på att kapsejsa. Ray, som står för dessa fakta, var klart tagen och mycket stillsam när kvällen kom. En apelsin-juice fick räcka, tyckte han. Övriga ägnade dagen åt shopping, bad och utflykter.

Vi samlades sedan 20.00 på Bournemouth Pier tillsammans med Bourne River Morris Men. Så satte dansen igång. Bourne River slog oerhört kraftfullt och inspirerat med sina käppar och Eken avverkade en del av sina pangnummer. Jonas och Magnus gjorde en intensiv uppvisning tätt inpå lagens dans och en del av den stora publiken kunde nog inte låta bli att stirra på dessa vildbasare i stället. Det var omöjligt att få stopp på dem. Svensk folkdans blev det också, bl.a den alltid lika populära Oxdansen. Så snabbt iväg till kvällens pub som låg i ett elegant område åt Poole-hållet till, The Inn in the Park. På bilparkeringen vidtog en intensiv dansuppvisning, även här med exotisk svensk dans på programmet och med nyckelharpor till "Highland Mary", något som alltid väcker stort intresse. Så in i puben i en särskild avdelning för en halvtimmes sång och musik. Mera nyckelharpa, mycket dragspel och ett bejublat sångnummer av Vicki. Bourne River får sin vimpel och ett tack för två fina dagar, och så åker vi hem för en natt till hos våra värdfamiljer. Ölet denna kväll hette Wadworth's 6X och var inte dumt alls. "It adds a traditional flavour to the West Country scene" !

4/7 (Titti och Lennart)

Anja och Roffe kom förbi och hämtade oss, eftersom vi har bott hos olika familjer. Vi förberedde oss på en dag i bilen. Resan gick först till Stonehenge. På parkeringen syntes det att det var en sevärdhet vi kommit till. De utlandsregistrerade bilarna stod tätt. Vi gick runt ringen av resta stenar och tog som alla andra en massa kort. På väg därifrån mötte vi flera av de andra billasterna med morris vikingar. (....)

Mot Cheltenham och Rolys hem. Rolys hus var något ovanligt, inrett med bågnande hyllor, diverse musik instrument, spindelväv, saknade fönsterrutor, och allt omöjligt annat. Efter en kort samling försvann en del ut på sta'n för att äta, medan vi andra tog en promenad för att hålla oss vakna. Samlingen för kvällen var på puben The Full Moon. Vi var de första i en ganska kal lokal som snart fylldes av morrisdansare, medlemmar från England's Glory och Pebworth Morris Men. Kvällen slutade ca 23.00 och alla försvann åt olika håll. Vi åkte hem till Stuart och Wendy och deras underbara hus i Appley. Vi drack the och åt kex och ost innan vi stöp i säng.

5/7 (Rolf och Anja)

Lennart och Titti blev väckta av Cassidy, som är en trebent snarkande katt! 9.30 var det samling i Tewkesbury för uppvisningar på tre ställen före lunch. Lunchen var på Gupshill Manor och därefter uppvisning igen. Innan lunch hade alla rusat efter tankards i antikvitetsaffärerna. Därefter åkte vi till Elmbridge Junior School, för att mitt bland alla lotterier, fiskdammar, basarer etc. göra två uppvisningar tillsammans med England's Glory. Vid det laget började de flesta svenskar se som vandrande lik. Antalet sömntimmar hittills är ganska lätträknade, om nu någon orkar räkna. Under avslutningsdansen började stora regndroppar falla, så alla utom de som dansade just då sprang in under tak med en väldig fart. (....)

Vi fick en lätt middag hemma innan vi åkte till Pebworth Village Hall. Efter att ha startat sent och suttit bakom ett sakta rullande (?) karnevalståg genom Tewkesbury så kom vi äntligen fram en timme efter utsatt tid.

6/7 (Kerstin och Ann)

Söndag, äntligen en dag då man kan få sova hyfsat länge! Kvällen innan blev mycket sen. Vi var på ceilidh i Pebworth Village Hall, med massor av dans, mat och dricka.(....)

Det var en underbar stämning i lokalen. Så gott som alla var uppe och dansade. De som inte gjorde det stod ute på trappan för att få litet svalka. Det var fruktansvärt varmt och svettigt på dansgolvet. Den efterlängtnade vilan fick jag först när England's Glory visade upp några danser. Även Pebworth Morris bidrog. Det var första gången vi såg dem. Vilken rytm! Det var en härlig schvung i deras danser och jag njöt i fulla drag av att se dem. Och vilken mat sen! Vilka mängder! Bröd, smör, ost, kex, sallader, pajer, mm. Blev så mätt att jag knappt fick ner jordgubbarna till dessert. MUMS!

Sen var det dags för oss att visa vad vi går för. Vi bestämde oss för "Rose Tree" och "Thame Centre". Den första gick rätt hyfsat, medan "Thame Centre" rent dansmässigt blev snudd på en katastrof. Fast showmässigt blev den en succe'. Ray hade klämt in sig på en plats, och någon hade hängt på honom L-skylden (= learning).

Dansen började rätt bra. Men sen brakade helvetet löst. Annika såg ut som om hon fick skrämshicka när hon vände sig i choruset och stod ansikte mot ansikte med Ray. I alla fall kom hon av sig. Plötsligt var det dags för "whole hey". Ray hade ingen aning om vart han skulle ta vägen. Han var hela tiden på fel plats. Leffe var snabbt framme och pucklade på honom. Alla i lokalen skrattade, och stämningen blev om möjligt ännu högre.

Direkt efteråt var det dax för svenska danser. Det blev mer uppskattat denna gång än någonsin tidigare under turne'n.

Så småningom — men sent — var det dags för uppbrott. Vi bor hos Charles Fleming i Bretforton, bara ett kvarter från puben The Fleece. Vid puben finns en lada och det är där Pebworth tränar på fredags kvällarna. Klockan hann nog bli halv tre innan vi kom i säng. The, whisky och prat hindrade oss från att känna hur trötta vi var.

Söndagen började vi med en engelsk dunderfrukost och Charles sprang kring som en hustomte och passade upp oss.(....)

I väg till The Mason's Arms i Pebworth 10.30. Där återfann vi både England's Glort och Pebworth, nödortfött vakna. De drog igång på gräsmattan utanför puben. Pebworth dansade bl.a "The windmill", som de själva satt ihop, och en "stick-and-hankie dance", "Fanny Frail", som många av oss blev förtjusta i. Själva rev vi av några standardnummer och jävlar vad det kändes i benen!!! För första gången i veckan smärtar det ordentligt i mina vader. Vidare till The Fleece, en gammal fin pub med enorm gräsmatta, stor lada med ett 30-tal ölsorter i tunnor (bl.a HANSON'S Bitter!) och mycket folk. Här dök plötsligt Pete Grassby från Earlsdon Morris Men upp, med påfågelfjäder och allt. Han och hans bil följde sedan med oss hela dagen.

Med Pebworth dansade också Jill från Nya Zeeland. Hon hade dansat i ett mixed team där och fick faktiskt dansa med killarna här ibland. Vi åt en god ploughman's på gräsmattan och trivdes. När alla var mätta (och slöa!) åkte vi vidare mot Broadway. Denna dansning vet jag (Ann) inte ett dugg om eftersom Jonas behagade somna i bilen och jag blev kvar med honom. Här kommer reporter Kerstin: Ja, vad hände där? Broadway var nerlusat med turister, till och med några svenskar, och det samlades snabbt en stor skara människor som ville se vår dans. Efter dansandet beslöt vi att raskt ta foton på ALLA dansarna. Vi var alltså tre team som samlades ute på gräset och jag trodde att jag skulle få stå där på knä hela eftermiddagen, för ALLA skulle plåta! Sedan åkte vi till Chipping Campden, även det en by nedlusad med turister. Här dansade vi två danser per team utanför Kings Arms Hotel. Packade så in oss i bilarna och styrde kosan mot Stratford-on-Avon. Där valde vi att dansa så centalt vi kunde, nära The Swan Theatre. Nu var vi alla rätt trötta och gjorde en hel del fel. Jonas och Staffan busade runt med tre stycken "fools", Leffe, Pete G och Pebworths fool. Dessutom hade Pebworth sin åsna med, som verkligen var med på noterna och jagade alla dårarna under barnens hejarop.

Sista anhalten var The Four Alls i Welford-on-Avon, dit vi kom runt 19.00. Vi åt och drack litet; därefter tog vi några gruppkort på oss i Eken. Nu var alla glada, mätta och avslappnade och dansade sedan mest för nöjes skull, inte så mycket för den fåtaliga publiken. Till Mats fasa försökte vi oss på den höftvickande rockversionen av "Thame Centre" i slutet. Personligen blev jag (Ann) mycket grym på min äkta hälft som inte kan vicka på höfterna samtidigt som han slår med pinnar — jag har en blå knoge som följd! (AAJ!!)

Pete G tog fram sin hammered dulcimer, Roly och andra spelade assorted squeezeboxes och barnen jagade varandra med tistlar och hö. Vi dansade England's Glorys avslutningsdans och Morris Off och därefter vidtog adjöceremonier. Även bland oss: Vicki och Björn drar till Wales tidigt i morgon bitti, Mona möter resten av familjen i Peterchurch, dit hon sjutsas av Rickard och Lennart, som skall till Nottingham. Ron med familj åker till Cornwall och Ray hem till Ipswich. Janne, Jonas, Leffe, Eva och undertecknade skall bo en vecka i den lilla hälan Upper Quinton i närheten. De övriga gör nedslag här och där i Storbritannien. Alla får 30 pund från vår reskassa.

Stor kramceremoni utbröt. Jag trodde kanske att vi under denna resa skulle ha litet tid att prata med och uppleva saker tillsammans i gänget också, men det har varit alldeles för hektiskt och vi har ju också bott på skilda ställen. Men vi har ju i alla fall gemensamma minnen att ta hem. Våra ungar har varit fantastiska, tycker jag, speciellt de något äldre. De har haft ett otroligt tålamod med våra yngre knallhattar, vilket jag som förälder till en "knallhatt" uppskattar mycket. Nåväl, innan alla bröt upp hann vi ge Pebworth och England's Glory vimplar — och Janne tackade dem från alla Eken Morris MEN, vilka de nu är ??? Vi lovade att kontaktas och träffas till höger och vänster, innan vi kom iväg från puben.

Även denna kväll fördröjdes sänggåendet av whisky och prat om det ena och tjugofemte men vadå... det finns andra värden i livet än att sova! Ovanför bardisken på The Four Alls satt följande tankvärda sentens som passar utmärkt in på mitt nuvarande state of mind:

"When all this is over:

I am going to have a nervous breakdown.

I have worked for it.

I have earned it.

I am entitled to it and

I am bloody well going to have it."

Om man byter ut "nervous breakdown" mot "fit of extreme tiredness" så uttrycker det väl vad min kropp och mitt huvud känner just nu.

18/7 (Ray, Leif och Eva)

Klockan 9.15 kom vi till Harwich. Där träffade vi på en mycket solig och glad Ray. Strax därefter kom Mona o.Co., så fick vi syn på Molly, som innehöll Rickard och Lennart. Cirka 15 minuter senare befann sig hela sällskapet på plats och vi kunde checka in och köra ombord.

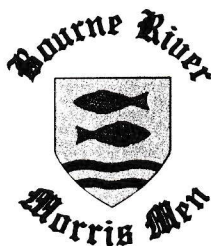
Väl ombord var det raka spåret till baren. De flesta tyckte det var kul att ses igen och alla pratade i mun på varandra (mest Rickard och Ray!). Vi gick till diskoteket och spelade musik och drack öl i flera timmar. (Efter ca 10 minuter var vi alldeles ensamma där).

Efter middagen hittade vi till baren. Janne hade gått ner för att lägga sitt barn, men hör och häpna, det var hans barn som lade honom. Vi såg honom inte förrän vid frukosten. Men Ann hade roligt ändå. Samma sak hände Mats H.

Natten var lång och varm, ca 30 grader på ekonomi däck. Frukost kl 8.00 och bara 4 timmar kvar till Göteborg. Sedan en lång och tröttsam resa upp till Stockholm.

Har vi haft en rolig semester? Det är bara att läsa detta och bedöma själva.

Vi ses och hörs nästa Englandsresa!

RAPPORT FRÅN MORRISMISSIONEN

Jag har på olika sätt under årens lopp litet blygsamt försökt sippra in begreppet "morris" i medvetandet hos lärare och elever på min skola. Janne och jag lärde en lärargrupp dansa "Vandals" på en avslutning, jag tränade mellanstadiebarn i dansen från Brimfield, jag gör reklam för oss när vi dansar på sta'n, men det har aldrig blivit någon större publik från Flemingsberg.

Det roligaste var i alla fall när jag hade en grupp 8:or i engelska. Under täckmantel av att lära dem realia pratade jag mycket om Cotswolds och morris, visade diabilder, lärde dem (nåja!) Shepherd's Hey och visade morriskläder. Då vi avslutat detta, tänkte jag mig en uppsatsskrivning med ämnen som hade anknytning till vad jag tagit upp. Ett ämne var "I am a morris dancer" och glädjande nog skrev flera av eleverna detta. Olika elever tog fasta på olika saker i mina berättelser. Här är tre exempel på uppsatser — totalt oredigerade.

"The morris dancing is a pagan ritual. They have a dress in black and wite, black pants, wite skirte. They dancing in groops and have sticks and bang at (varann). Morris dancing offen gets in England and all traf-fick must (stanna) (tills) the Morris dancer has dancing (klart). The instruments they (använder) is melodeon and pipe and tabor. To this instrument they dancing to."

"Morris dancing is a dancing there they have ribbons, and sticks. Nobody knows ho done this dance. They dance every year, my teacher dances to, hers name is Ann. The dance coms from Great Briton. They dans on the streets and sometimes they take money from the people. To night my teacher going to dance for the old women and men." (en uppvisning för ABF, som inte blev av!)

"I am a Morris dancer. My name is Morr. My "side" is about 10 people. The fool is Bertil and he is a good dancer. We was in England this summer and we colected about 10.000 pound in one day. We had a good day. After we had dance that day, we took the boot home." (BEAT THAT!)

ANN

EKEN MORRIS DANCERS — KALENDARIUM.

1979

25 - 31 mars	Kurs Kvarnen, Kista, Adrian Turnham
10 - 11 november	Nybörjarkurs Kvarnen, Kista
17 - 18 november	
30 november	Kista Centrum, FÖRSTA UPPVISNINGEN!
7 december	Stockholm Branch of the Royal Scottish Country Dance Society, Rosengatan
12 december	Caledonian Dance Circle, Trossen

1980

16 januari	Edsbergs skola
26 - 27 januari	Nybörjarkurs Kvarnen, Kista
10 februari	Biograf Bristol, Sundbyberg
15 februari	English Conversation Club, ABF
8 mars	Järva Gilles årsmöte
14 mars	Sofia Ungdomsgård
11 maj	Gårdsfest, folkdansgillet Kedjan
30 maj	Stockholms gator och torg
10 augusti	Järvastämman. Rickard dansar i radio!
13 september	Västerorts kulturkommitte, Vällingby Centrum
6 - 12 oktober	Kurs, Adrian Turnham
10 oktober	Engelsk kväll, Kista träff, Adrian Turnham caller, Mats dragspel
25 - 26 oktober	Nybörjarkurs
29 november	Folkdansens dag, Bristol, Sundbyberg
20 december	Terminsavslutningsfest Kvarnen

1981

15 maj	Engelsk/amerikansk kväll, Skeppsholmsgården. Jan och Mats lär ut Engelsk countrydans och Eken har en uppvisning uppblandat med Squaredance
9 augusti	Järvastämman
12 september	Stockholms gator och torg
26 - 27 september	Nybörjarkurs, Kvarnen, Kista
25 november	Temakväll "Morris dance", Kvarnen, Kista
3 december	Föreningen "Hem och Samhälle", Jakobdals Gård, Bredäng
19 december	Avslutningsfest hos Mats och Annika

1982

20 februari	Uppvisning för English Conversation Club, ABF-huset
26 februarari	Samkväm hos KUR, Hornstull
29 mars	English evening för ABF/Farsta, Gubbängens Medborgarhus
7 maj	Mats/Jan på Järva Gilles kursavslutning på gammeldans, Akalla träff
22 maj	Gammeldags Marknad, Malmköping
5 juni	Stockholms gator och torg
11 sept	Kurs för Järva Gilles dansledare
9 - 10 oktober	Nybörjarkurs, Vasastadens föreningsgård, Karlbergsvägen

1983

19 mars	Kurs i Ascot-Under-Wychwood med Steve Heap som lärare. Muckram Wakes uppträder i Akalla träff
17 april	Vi syr blommor i Morrishattar hos Jan och Ann
21 - 22 maj	Highland Games, Sofiero, Helsingborg
27 maj	Folklore Festival, Jarlateatern, arrSvenska Folkdansens Vänner
16 juni	Uppvisning hos Åke Fransson på koloniområdet i Sundbyberg
18 juni	Stockholms gator och torg
8 - 9 augusti	Rickard, Lennart A, Lennart Å och Ingrid H träffar Tony Grey (Mayflower Morris Men) och Fred Taylor (Bristol Morris Men) på internationell folkdansfestival i Kil
14 augusti	Järvastämma
8 oktober	Strängnäs marknad
1 november	Järva Gille, Engelsk temakväll
17 december	Avslutning

1984

15 januari	British Commonwealth Association, julfest för barn, Fältöversten
19 februari	"Folkmusik på många vis" till förmån för Martinskolan, Gubbängens Gymnasium
17 mars	Basar anordnad av English Church, Brygghuset
22 mars	Skrubba koloniförenings årsmöte, Dalens träffcenter
24 mars	EKEN MORRIS DANCERS 5-års fest hos KUR
7 april	Dorcas Lane spelar på Akalla träff
8 april	Workshop i Ascot-Under-Wychwood med Steve Heap. Vi får också lära oss Thame Centre och Little Joe Heap
9 juni	Stockholms gator och torg

1984

4 juli	Rickard, Lennart Å och Jan dansar med Mayflower Morris Men i Billericay
6 - 8 juli	Rickard och Lennart Å representerar Eken på Cambridge Morris Ring Meeting. Morris Ring 50 år!
12 augusti	Järvastämma
17 augusti	Stockholm Folklore Festival, Blå Hallen
18 augusti	Procession till Skansen, uppvisning
4 oktober	Besök av Chris Gaunt från Sowerby Bridge Morris Men, Halifax. Han lär ut en North west dans som heter Sowerby Bridge Morris Dance
13 - 14 oktober	Nybörjarkurs Husby Träff
15 december	English Speaking Community Club, julfest för barnen, Brygghuset
21 december	Avslutningsfest hos Mats och Annika

1985

19 januari	Midvinterstämman, Kalhäll
3 mars	Stödgalan för de strejkande engelska kolgruvearbetarna, Stockholms stadsteater
13 april	Avskedsfest för Steve Walker, Ladan, Husby Gård
28 april	Workshop i Bledington med Cecil Laughlin från Foresters Morris Men (Nottingham)
6 juni	Stockholms festdag, Söders gator och torg
8 juni	Stockholms gator och torg
19 - 21 juli	Rickard och Lennart Å representerar Eken på Derby Morris Men's 25 års jubileum
11 augusti	Järvastämma
24 augusti	TBV-Katrineholm 50 år
28 september	Föreningsdagen Kista Centrum
1 oktober	Invigning av Engelsk pub på Ericsson ///, Tellusborgsvägen
16 november	Hallonbergens Centrum, företagarföreningen
20 december	Avslutningsfest hos Mats och Annika

1986

11 januari	Engelska kyrkan, julgransplundring
22 mars	Morrisfest hos Rolf och Anja i Täby
6 april	Kistadansen

1986

- 19 april ICA-Knuten i Nyköping. Området Oppeby fyllde 30 år
- 30 april Söderringens valborgsmäsofirande på Ågesta gård
- 22 maj Utomhusträning i Råambshovsparken
- 30 maj Stockholm Branch of the Royal Scottish Country Dance Society, terminsavslutning
- 31 maj Stockholms gator och torg
- 6 juni Stockholms festdag, utanför Stadshuset tillsammans med Järva Gille samt dans i Gamla Stan
- 12 juni Dans i Kungstädgården
- 27 juni - 6 juli Englandsturne. Besök hos Albion Morris Men (London), Long Man Morris Men (Eastbourne), Bourne River Morris Men/Bourne Bumpers (Bournemouth), Englands Glory (Tewkesbury) och Pebworth Morris Men (Pebworth). 27 uppvisningar på 9 dagar!
- 8 augusti Mats och Jan lär ut English Country Dancing till Scouter i Kopparbo, Västmanland
- 10 augusti Järvastämma
- 30 augusti Kräftskiva hos Mats och Mona, Kummelnäs
- 7 september Aspuddens dag, Aspuddsparken
- 4 oktober Enebybergs Centrum, företagarföreningen
- 11 - 12 oktober Nybörjarkurs, Husby träff
- 23 oktober ABF-Västerort. Sammankomst för Englands cirklar, Trappan, Vällingby
- 8 november Mats och Jan lär ut English Country Dancing på festen när Martin-skolan fyller 10 år
- 20 december Julfest hos Mats och Annika

1987

- 21 mars Kristinehavs Malmgård, Countrydansfest med Oak Apple Band
- 2 april ABF, Dalens träffcenter
- 25 april Symöte, nya rosor
- 21 maj Träning Kungsträdgården. Avslut utanförpuben Tudor Arms på Grevgatan
- 6 juni Stockholms gator och torg
- 11 juni Dans på Söder, Mariatorget och Mosebacke
- 13 juni Lennart och Tittis bröllop i Kilafors
- 25 juni Dans på Djurgården
- 30 augusti ABF Norra Stor-Stockholm, Språk och Kulturfestival. Görvälns slott, Järfälla

1987

19 - 20 september	Kurs i Oddington med Alf och Helen från Bourne River Morris Men
7 november	Musikfik, Husby gård, Oak Apple Band
19 december	Julfest hos Mats och Annika

1988

23 januari	Midvinterstämman Kalhäll, Oak Apple Band och English Country Dancing
13 februari	Dans i tunnelbanan
23 april	Country Dance kväll i Akalla Träff med Oak Apple Band
17 maj	Gårdsfest, Monas dagis
26 maj	Kungsträdgården
2 juni	Gamla stan
6 juni	Mariatorget och Mosebacke
11 juni	Stockholms gator och torg
16 juni	Djurgården
25 augusti	Slussen, Black & Brown, Bysis
28 augusti	Båutflykt med dans till Mariefred
24 september	Sergels torg, Drottninggatan, Hötorget, Gallerian och utanför NK
7 oktober	Folklore Sweden, Danderyd. Morris och Country. Eken och Oak Apple Band
18 oktober	Järva Gille, English Country Dancing
12 - 13 november	Nybörjarkurs, Husby Träff
8 december	SKTF höstmöte, Stadshuset
17 december	Julfest hos Mats och Annika

HYLLNINGSVISA TILL EKEN MORRIS PÅ DESS 10-ÅRSDAG.

Melodi: Frida i vårstädningen (B. Sjöberg)

Text: Mats Hansson

Något ljuvt och änglaaktigt skiner
omkring Eken Morris, medge det.
När de dansar sina "Bonny Green"-er,
hoppas kring på små och lätta fjät.
Hattar faller ner från deras skallar
blottar pannan röd med svettigt dropp.
Ändå står väl gänget, vad man kallar,
på kulturens allra högsta topp.

Se hur deras stick-dance så kan vara
yster, vild och knappast alls försagd.
Vetenskapen söka må förklara,
hur de gör sin skogsavverkningsbragd.
Sen de springa kring med fyllda käril,
spiller hälften, släcker törstens brand.
Ändå bära sken av blom och fjäril
och av traditionens starka band.

Näsdukar de låter hastigt fara
upp i skyn, sen dala ned en stund,
för att strax därpå med händer snara
flyga fram och bak kring midjans rund.
Se, de röda, gula, gröna fransar!
Hör, från knäna tusen bjällrors sång!
Ljuvt nog vore det för dem som dansar
om ej "Step and Fetch Her" var så lång.

Medan sommarkvällens flaskor klirra
mitt i Kungsträdgårdens fart och fläng,
en och annan synes stå och stirra
på ett glatt (och nyktert) morris-gäng.
Operakällan's folk i frack och ordern
nästan vrångt i strupen får sitt vin,
när de dragspelstoner hör från gården,
kikar ut i smyg bakom gardin.

Vardagsvind vid Husby Träff, den viner.
Grundstegsträning, ej så lätta fjät.
Ändå något änglaaktigt skiner
omkring Eken Morris, medge det!
Där de synes kämpa allt de pallar,
hålla linjer, lyfta käppar opp.
Ändå står väl gänget, vad man kallar,
på kulturens allra högsta topp.

STICKS AND BELLS

FOREVER